

[Axel Møller.]

ikke mere end højest een Jurist. Jeg vilde tro, at paa et saa vigtigt og ømtaaligt Omraade som det her foreliggende skulde man fage mere Hensyn til den juridiske Sagskundskab og til Folk, der staaar upartisk overfor det hele Spørgsmaal.

I Henhold til de Bemærkninger, jeg her har tilladt mig at gøre, vil jeg erklære, at jeg vil stemme for Ændringsforslag Nr. 2 i den Forventning, at det vil lykkes under den videre Behandling af Lovforslaget at afhjælpe de Mangler, der findes tilbage.

Ordføreren (Hans Nielsen): Jeg skal ikke trætte det høje Ting mere end højest nødvendigt, men nu har jo en halv Snes Talere fra anden Side haft Ordet og anbefalet dette Forslag og rettet voldsomme Angreb paa mig, og det er kun rimeligt, at jeg føler mig nødsaget til at svare paa en Del af det saaledes fremførte.

Jeg vil da allerførst protestere imod den Beskyldning, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen rettede imod mig, at jeg skulde have forhalet denne Sag. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det ærede Medlem kan faa sig selv til at staa heroppe paa Talerstolen og sige saadan noget, naar det ærede Medlem ved, at han og alle de andre Medlemmer rejste hjem paa Ferie, medens jeg maatte sidde her Lørdag, Søndag og Mandag og slide med denne Sag som Ordfører, for at den kunde fremmes mest muligt, og saa har alligevel det ærede Medlem den Dristighed at staa op her og anklage mig for at have forhalet denne Sag! Jeg synes rigtignok, det er at vende Forholdene noget rigeligt paa Hovedet, og det samme kan jo siges om adskilligt andet af det, der er blevet sagt her.

Vi hørte jo nu den højtærede Minister, og jeg tør vel nok sige, at der var en betydelig Selvovervindelsesklang i den højtærede Ministers Stemme; naar den højtærede Minister taler for en Hjertesag, taler han ikke i den Toneart, hvori han talte her i Aften. Det var jo Undskyldninger og Undskyldninger, der var bagved denne Tale, og det forstaaer jeg saare vel. Jeg forstaaer ogsaa godt, at det ærede Medlem Hr. Hendriksen og andre taler i den Tone, at det hele er ikke saa meget, man skal ikke tage det saa alvorligt, hvad der siges om dette Lovforslag, for det er slet ikke saa slemt ment, man vil i Virkeligheden gøre Ret og Skel til alle Sider.

Men vi har jo heldigvis det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Den, der hører efter det

ærede Medlem Hr. Pinstrup, ved jo ogsaa, hvad der er Sandhed i denne Sag. Thi det er en Ting, man altid maa erkende om det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at han er en Mand, der staaar ved sine Meninger og siger det rent ud, saa enhver kan forstaa det, og det gjorde han ogsaa her i Aften. Han fejdede alle de andres Forklaringer ned af Bordet og fortalte os med rene og klare Ord, hvad Hensigten er med dette Forslag. Og hvad var det saa, det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde om dette Forslag? Han sagde, at det var Fagforeningernes Magtbrynde, man vilde til Livs, det var Fagforeningernes Overgreb. Fagforeningerne vilde tyrannisere de uskyldige her i Landet, men nu skulde Fagforeningerne slaas ned og deres Magt knækkes. Det er det, der er Forslagets Hensigt.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup er dette Forslags virkelige Fader, det ved vi jo allesammen, og hvad han siger om denne Sag, det er for mig det afgørende. Det er meget muligt, at hans Opfattelse ikke deles af hele det Parti, han tilhører, det tror jeg for Resten ikke den gør, men det ærede Medlem har været Mand for at gennemtrumfe sin Villie i denne Sag; en lille Kreds af samme Støbning i aandelig Henseende som det ærede Medlem har rejst denne Sag og har paatvunget Venstre deres Villie, paatvunget Regeringen deres Villie, og de har dertil paatvunget det konservative Folkeparti deres Villie i denne Sag og har faaet den ført frem her i Rigsdagen den ene Gang efter den anden, og de har ladet haant om alt, hvad der kunde indvendes mod den af saglige Grunde.

Derfor er det ganske unyttigt, naar to saa udmærkede Talere som det ærede Medlem Hr. P. Munch og det ærede Medlem Hr. Holstein i Aften følger deres meget vægtige saglige Bidrag til det, jeg har anført efter fattig Evne mod dette Lovforslag; det er ganske spildt, for det er slet ikke det, det drejer sig om; om dette Lovforslag er nok saa umuligt, skal det alligevel føres frem af helt andre Grunde, fordi det, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup aabent indrømmede, er et Vaaben i Klassekampen, det er det, det er, det er et Vaaben mod Arbejderne; man vil ikke finde sig i, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup siger, at Fagforeningerne kommer ud paa Landet og vil tale med om Arbejdstiden og Arbejdslønnen, og hvilke Folk der skal kunne komme i Arbejde, det vil man ikke finde sig i; det vil det ærede Medlem Hr. Pinstrup og hans Standsfæller egenmægtigt bestemme.